

Вже де-не-де пополотнів...

Володимир Біляїв

Вже де-не-де пополотнів
Лапатий лист на сикоморах,
Мойого червня тридцять днів
На календарний стерто порошок.

Мені медових вечорів
Приносить липень ситий соти
І в щедрий щебет дітвори
Вплітає птаства мудрі ноти.

В любовний туркіт голубів
У затишку карниза
Дихне теплом від травників
Поливу мжичка сиза.

А я ловлю себе на тім —
На збляклий лист дивлюсь частіше.
В життя мойого літній дім
Вселяється осіння тиша.